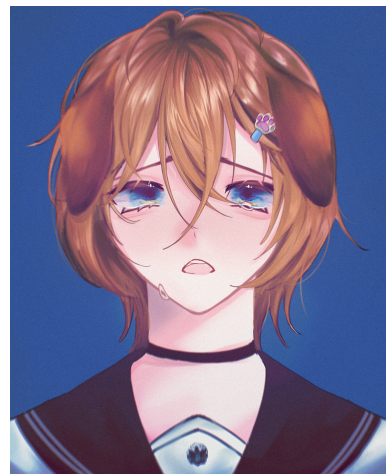

ข้อมูลพื้นฐาน			
สกุล - ชื่อ	อายากาวะ มิตสึกิ		
氏 名	あやかわ みつき		
	綾川 美月		
วันเกิด	ปี 1990 เดือน 8 วันที่ 11	อายุ	18 ปี
เพศ	หญิง	เผ่าพันธุ์	สุนัข โกลเด้นรีทรีฟเวอร์
สัญชาติ	ญี่ปุ่น	เชื้อชาติ	ญี่ปุ่น
น้ำหนัก	54	ส่วนสูง	165
ที่อยู่	บ้านย่านทานิวะ		

ชั้นปี	2	ชมรม	คิวโด
บัตรประจำตัว		รหัสบัตรประจำตัว	SSR89013

ประวัติสุขภาพ	
ประวัติการแพ้	-
โรคประจำตัว	-

ข้อมูลตัวละคร	
ประวัติ	TW - trauma , มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสูญเสียคนในครอบครัว <u>อาชีพและฐานะ</u> มิตสึกิ เดิบโตในครอบครัวขนาดใหญ่ที่อยู่กันอย่างคึกคักในบ้านแถวๆย่านทานิวะ ย่านที่เงียบสงบแต่ยังพอมีผู้คนแม้ว่าบางที่จะค่อนข้างเปลี่ยว ปัจจุบันเธออยู่กับพ่อ แม่พี่น้อง ทุกคนเป็นสายพันธุ์โกลเด้นรีทรีฟเวอร์ พ่อของเธอเป็นชาวประมงทั่วไป แม่เป็นเจ้าของร้านเสริมสวยท้องถิ่นที่เปิดมาหลายปี มีลูกค้าแน่นทุกวันเสาร์อาทิตย์ ครอบครัวแต่เดิมมีลูกทั้งหมดห้าคน มีพี่สาวคนโต พี่ชายคนที่สอง มิตสึกิคนที่สาม น้องชายคนที่สี่และน้องสาวคนสุดท้อง ปัจจุบันมีฐานะปานกลาง แต่ก็มีภาระค่าใช้จ่ายเยอะ พ่อมีพอกิน แต่ก็ไม่ได้ลำบากยากแรมากขนาดนั้น <u>สาเหตุการเข้าเรียนซ้ำ</u> ช่วงก่อนสอบปิดเทอมมัธยมต้นปีที่ 3 ของเธอพี่สาวคนโตของมิตสึกิ เสียชีวิตกะทันหันจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ระหว่างเดินทางไปเรียนพิเศษ ขณะเดียวกันในปีนั้น ยายที่มิตสึกิผูกพันมากก็เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจหลังจากป่วยเรื้อรังมาหลายเดือน และไม่กี่เดือนถัดมา น้องชายคนเล็กที่สุดในบ้านล้มป่วยด้วยโรคที่ต้องรักษาต่อเนื่อง พ่อแม่ต้องเข้าออกโรงพยาบาลอยู่ตลอดเวลา ภายในเวลาไม่ถึงปี ในช่วงขึ้นชั้นมัธยมปลายปีหนึ่ง มิตสึกิเริ่มหยุดเรียนบ่อยขึ้น เพราะแม่ต้องไปเฝ้าน้องที่โรงพยาบาล พ่อต้องทำงานต่อเนื่องเพื่อแบกรับค่าใช้จ่าย เธอกลายเป็นคนที่อยู่บ้านมากที่สุด ต้องจัดการทุกอย่างแทนแม่ แม้จะไม่มีใครบอกให้ทำ จนในที่สุดต้นเทอมชั้นมัธยมปลายปีที่ 1 มิตสึกิตัดสินใจขอดรอปเรียนหนึ่งปี เธอใช้เวลาอยู่บ้าน ช่วยดูแลน้องชาย ทำงานพาร์ทไทม์ พยายามแบ่งเบาทุกคนเจ็บ ๆ โดยไม่ให้ใครรู้สึกผิด หลังจากทุกอย่างเริ่มกลับมาอยู่ตัว เธอกลับเข้าสู่ระบบการศึกษาอีกครั้ง เริ่มมัธยมปลายปีที่ 1 ใหม่อีกครั้งกับสังคมใหม่ ซ้ำกว่ารุ่นเดิมหนึ่งปีที่โรงเรียนเดิม บ้านหลังเดิม เดินทางด้วยรถเมล์สายเล็กสายเดิม <u>ความสัมพันธ์คนในครอบครัว</u> บ้านที่เคยมีเสียงดังทุกวัน กลายเป็นบ้านที่เงียบสนิท ทุกคนต่างพยายามประคองตัว ไม่ได้ทะเลาะ ไม่ได้เถียงกัน ไม่ได้ตัดพ้อ แต่ต่างคนต่างเก็บอารมณ์ไว้เงียบ ๆ มิตสึกิซึ่ง

	อยู่ตรงกลางของครอบครัว เริ่มรู้สึกอึดอัดมากขึ้นไม่กล้าที่จะแสดงความรู้สึกอะไรออกมาให้ใครเห็น และไม่มีใครเหลียวแลมาที่เธอเหมือนเมื่อก่อน ทุกคนสูญเสียเหมือนกัน และเธอไม่อยากเป็นภาระเพิ่ม <u>เหตุผลเข้าเรียนโรงเรียนเซนต์สตีเฟ่น</u> มิตสึกิเข้าโรงเรียนเซนต์สตีเฟ่นตั้งแต่ชั้นมัธยมปลายเพราะทั้งคุณพ่อคุณแม่ก็เป็นศิษย์เก่าโรงเรียนนั้น รวมถึงมิตสึกิก็ชอบกิจกรรมชมรมที่ขึ้นชื่อของโรงเรียนนั้นอยู่แล้วด้วยโดยเฉพาะชมรมคิวโด
ลักษณะนิสัย	ติดคนมากเป็นพิเศษ มิตสึกิเป็นเด็กที่ชอบการมีคนอยู่ข้าง ๆ และมีแนวโน้มจะผูกพันเร็วกับคนที่แสดงความรักดีหรือใส่ใจเธอ เธอไม่ใช่คนเข้าสังคมเก่งแบบคุยกับใครก็ได้ แต่เมื่อรู้สึกปลอดภัยกับใครสักคน มิตสึกิจะเริ่มพึ่งพิงทางอารมณ์มากเป็นพิเศษ อยู่ใกล้ ๆ โดยไม่ต้องพูดอะไร ชอบเกาะแขนหรือเดินตามเงียบ ๆ เมื่อรู้สึกไม่มั่นคง ถ้าเธอไม่เห็นคนสำคัญอยู่ใกล้ ๆ จะรู้สึกว่างเปล่าแบบที่ไม่เข้าใจว่าทำไม แคร่รู้สึกไม่สบายใจเหมือนหลงทาง ขี้น้อยใจ มิตสึกิจะไม่แสดงความไม่พอใจอย่างตรงไปตรงมา แต่จะเก็บไว้เป็นความรู้สึกเล็ก ๆ แล้วค่อย ๆ ทบ ไม่พูดว่า ไม่ชอบ หรือ ไม่โอเค โดยตรง แต่จะเปลี่ยนไปแสดงออกทางสีหน้าและการตอบสนอง ถ้ามีใครลืมนะอะไรเล็กน้อยเกี่ยวกับเธอ เธออาจจะน้อยใจโดยไม่พูด และเก็บเอาไปคิดต่อทั้งวัน แล้วจะรู้สึกผิดที่รู้สึกแบบนั้น คุมหรือชี้นำได้ง่ายชอบให้คนคอยชี้ทาง ไม่สามารถเป็นคนตัดสินใจอะไรได้อย่างเด็ดขาด หากมีคนพูดด้วยน้ำเสียงแน่นหนา หรือมีท่าทีมั่นใจ มักจะคล้อยตาม ได้ง่าย แม้จะเป็นเรื่องที่ยังไม่แน่ใจ จะมองหา ใครสักคนที่เธอจะยอมให้พาไปทางไหนก็ได้ ไม่ใช่เพราะอ่อนแอ แต่เพราะเธอรู้สึกปลอดภัยที่ไม่ต้องเป็นคนเลือกเอง สัก ๆ แล้วมิตสึกิอาจรู้สึกชอบ เมื่อมีใครสักคน นำ เธอหรือมองเธอเป็นคนที่ต้องปกป้อง ขี้แยะ — น้ำตาคือภาษาที่พูดแทนใจ มิตสึกิเป็นคนที่ร้องไห้ได้ง่าย อาจจะไม่ใช่ว่าร้องไห้ฟูมฟาย แต่เป็นแบบซึ่มๆ ซึ้นๆ แปปเดียวก็หาย ไม่ใช่เพราะอ่อนแอหรือไม่เข้มแข็ง อาจจะซึ่มซึบความรู้สึกจากทุกสิ่งรอบตัวมากเกินไป น้ำตาของเธอจึงไม่จำเป็นต้องมีเหตุผลใหญ่โตเสมอไป แค่ว่าพูดเล็ก ๆ ท่าที หรือแม้แต่เพลงบางเพลง ก็สามารถทำให้ร้องไห้ได้แล้ว [อาจมีเพิ่มเติมในโรล]

ความสามารถตาม เผ่าพันธุ์	หอนใต้ ดมกลิ่นได้ดี จมกลิ่น แยกกลิ่นได้ หูไว ได้ยินเสียงระดับต่ำหรือไกลดี ทนสภาพอากาศเย็นได้ดี
-----------------------------	---

ชอบ	ไม่ชอบ
• ของนุ่มๆ ผ้าห่ม ตุ๊กตา รู้สึกปลอดภัยและอบอุ่น • การโดนลูบหัว สัมผัสเบาๆ • กลิ่นธรรมชาติ - หญ้า ดินเปียก ฝน • เสียงฝนตกปรอยๆเบาๆ ไม่แรงถึงขั้นฟ้าร้อง • คำชมเรียบง่าย ถูกชม แค่นี้ก็น้อยก็ทำให้อารมณ์ดีได้ทั้งวัน • ถูกเรียกชื่อเล่น ชื่อเล่นที่มีแค่บางคนใช้ ตั้งให้ทำให้รู้สึกมีพื้นที่พิเศษ • การได้รับความสนใจ ชอบการได้รับความสนใจทุกรูปแบบ • มีคนคอยชี้แนะ แนะนำรวมถึงบงการหรือควบคุม เพราะกลัวการตัดสินใจเอง	• โดนขึ้นเสียง หรือตะคอกใส่ใจแป๊วทั้งวัน • การถูกเพิกเฉย เมินเฉย • การเปลี่ยนแปลงแบบกระทันหัน • กลิ่นยา แอลกอฮอล์ กลิ่นในโรงพยาบาล • คำพูดคลุมเครือ ทำให้ไม่มั่นใจ และกลัวทำผิดพลาด • ต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตัวคนเดียว • การถูกเร่งให้ทำอะไรเร็วๆ
งานอดิเรก	อ่านการ์ตูน ฟังเพลง เล่นต้นไม้เล็กที่ระเบียงห้องบนโต๊ะอ่านหนังสือ ทำเทราเรียม วาดดูเต็ลพับกระดาษ
ความสามารถพิเศษ	เล่นเมโลเดียนได้ จัดและดูแลธาราเรียมเก่งเป็นพิเศษ ทำเบนโตะน่ารัก

อื่นๆ	มิตลิกิ - ส่วนใหญ่เพื่อนๆชอบเรียกมิตลิกิสั้นๆว่า ลิกิ เป็นเหมือนชื่อเล่นไปแล้ว และเจ้าตัวก็ชอบมากๆ อาจจะมีตั้งชื่อเล่นให้คนอื่นบ้างด้วย - เวลาเจียบ ๆ อยู่กับใครสักคน มิตลิกิมักจะใช้นิ้ว จิ้มๆวาดตามลายมือหรือวาดอะไรเรื่อยเปื่อยของฝ่ามือตัวเอง เป็นการคลายเครียดเจียบ ๆ เวลาไม่รู้จะพูดอะไร หรือกำลังเก็บความรู้สึกไว้ข้างในโดยไม่แสดงออก - ค่อนข้างพูดเป็นกันเองกับหลายๆคน ไม่ถือสาเรื่องอายุเลย ปีสามหลายๆคนก็อายุเท่ากันและเป็นเพื่อนกับเธอก่อนจะดรอปเรียนด้วยซ้ำ - มีแนวโน้มจะแกล้งคนบ้างถ้ามีโอกาส เป็นการกลั่นแกล้งแบบเด็กๆ
-------	--

	- เวลานั่งรถเมล์ มักจะเลือกที่นั่งริมหน้าต่างฝั่งซ้าย - บ่อยครั้งเมื่อเรียนคิวโด มิตสึกิไม่กล้าปล่อยลูกธนูถ้ายังไม่มั่นใจ ชอบลังเลก่อนปล่อยลูกศรเสมอ ถึงตามลำดับขั้นตอนแรกจะมีสมาธิสูงมาก แต่เมื่อถึงเวลาปล่อยมือ เรื่องนี้จะเป็นข้อผิดพลาดหลักๆของเธอ - ชอบพูดขอโทษเวลายิงพลาดกับเป้าหมาย ประมาณว่าพึมพำกับตัวเองกับเป้าหรือธนูเวลาฝึกไม่ดี - เวลาร้องให้ชอบใช้ชายเสื้อคนข้างๆเช็ดน้ำตา (แบบไม่รู้ตัว) ถ้าสนิทกับใครมักจะเอียงไปซบแล้วซับน้ำตาเบาๆ - กินเยอะมาก เป็นตัวกินจุมากกว่าที่เห็น แต่ไม่เคยกินข้าวเย็นหมดถ้าไม่ได้กินพร้อมใครสักคน บางครั้งถึงขั้นแอบไปนั่งกินข้าวเงียบๆข้างคนอื่นถึงจะไม่สนิทกัน - ซอยผมเยอะมาก ผมยาวถึงกลางหลัง - มีก๊ีบติดผมเยอะมากเพราะผมที่ซอยมันกระเซิงไปหมด ชอบติดลายอุ้งเท้าสัตว์ส่วนใหญ่ - มีไฟตามตัวแต่ไม่มีบนใบหน้าเลย
	ผู้ปกครอง - แอคทีฟตอนเย็นถึงดึกๆ - HL = GL จีบได้ ถ้าจิบกระเซิบบอกได้ค่ะ ฝากความมั่นใจต่ำ - วาด>โรล>เว็น เน้นวาดมากกว่า ถนัดทั้งโรลสันและยาวครีบ - โคหลังไม้ค์ได้ ขวนเว็นได้ ฝากติดตลกสุดๆแต่เล่นขมได้นะคะ บอมไปเรื่อยชอบวาดโมเม้นหลังเล่นจบรูท หรือที่เว็นไว้ บอมไม่เท่ากับจิบ - วาดเด็กเราไม่จำเป็นต้องขออนุญาตนะคะ👉👉 เล่นได้ทั้งหน้าไม้ค์หลังไม้ค์ แท้ไปเล่นด้วยได้เช่นกันค่ะ
ช่องทางติดต่อ	dmตลค. / fb Arya White Chan